

Դանիել Վարուժան

Երեք քոյրեր

Անոնք երեք քոյրեր էին
Նրման երեք Շընորհներուն.
Երեքն երեք ուխտեր ըրին
Առչնն երեք քագիններուն:

Երեցն ըսավ.- «Դի՛ք կայծակի,
Քե՛զ կը ձոննեմ մագերս ոսկի:»-

Միջնեկն ըսավ.- «Ըզգա՛ստ Հիմնն,
Քե՛զ կ'ընծայեմ մատնիս հրեղեն:»-

Կրրոսերն ըսավ.- «Վավա՛ջ Աստղիկ,
Ա՛ն իմ կոյսի գոտիս ծաղիկ:»-

Ո՛վ որ մագերն ձոնեց Ջևսի՛
Յոթը ազգի յոթ խոյր կապեց
Գահին վրրա Արտաշեսի:

Ո՛վ որ մատնին տվավ Հիմննին՝
Յոթը չըքնաղ հերոս ծընավ
Գերահրգոր Հայաստանին:

Ո՛վ կոյս գոտին մեշքեն ձրգեց՝

Ան՝ տատապյալ քույրը եղավ,
Եվ շուկային մեջ նուր ծախեց: